

חולין פרק א הכל שוחטין דף כה

להוסיף דברים לנוי או שחסר בסיס או ידית מקבל טומאה משום שראוי לתשמיש, אבל אם לא נגמרה מלאכת חקיקת בית הקיבול כגון שמיועד להכיל קב וחקקו בו רק חצי קב לא נגמרה מלאכתו ולא מקבל טומאה. כלי מתכת שלא נגמרה מלאכת ייפוי אינו מקבל טומאה אבל אם נגמרה מלאכתו וחסר רק מכסה מקבל טומאה, ר' יוחנן הסביר משום שרגילים להשתמש בהם לאורחים אין נגמרת מלאכתם עד שהם יפים ור' נחמן הסביר משום שהם יקרים ועומדים להימכר אינם ראויים להימכר עד שהם יפים. כלי שנעשה מעצמות או מקרניים או מציפורניים מקבל טומאה שכתוב "וכל מעשה עזים תתחטאו" ומיעטו מהמילה 'עזים' שהנעשה מעצמות של עוף אינו מקבל טומאה, כלי עצם הם יקרים ואינם עשויים לכבד אורחים ולכן אם לא נגמרה מלאכת ייפויים לשיטת ר"י נטמאים ולשיטת ר"נ אינם נטמאים.

ישנם שני סוגי שקדים א. שקדים שהולכים ונהיים מרים ככל שגדלים ב. שקדים שהולכים ונהיים מתוקים ככל שגדלים. במשנה כתוב ששקדים מרים חייבים במעשרות כשהם קטנים שאז ראוי לאוכלם ופטורים כשהם גדולים שאינם ראויים לאכילה אבל שקדים מתוקים מתחייבים במעשרות רק כשהם גדולים אבל כשהם קטנים פטורים שלא נגמר גידולם, ר' ישמעאל ברבי יוסי אומר שגם שקד מר קטן פטור ממעשרות משום שלא נחשב לפרי גמור וכך הורה רבי חנינא, ויש שאמרו שגם שקדים מרים גדולים חייבים במעשרות משום שאפשר לאוכלם על ידי קלייה באש.

כלי חרס נטמא אם היה אב הטומאה בתוך חללו הפנימי למרות שהטומאה לא נוגעת בכלי אבל אינו נטמא אם נוגע בטומאה בגבו כלומר מהצד החיצוני, שאר כלים נטמאים אם נוגעים בטומאה בין מהצד החיצוני ובין מהצד הפנימי אבל לא נטמאים אם נמצאת טומאה בתוכם ולא נוגעת בכלי. בכלי חרס כתוב "וכל כלי חרש אשר יפול מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו", ולמדו מכך שכתוב פעמיים 'תוכו' ולא כתוב 'תוך' א. שמטמא את כל האוכלים שבתוכו למרות שלא נוגע בכולם כגון שמלא בגרגרי חרדל ב. שנטמא מטומאה שנמצאת בתוכו למרות שלא נוגעת בכלי ג. למעט שאר כלים שלא נטמאים מתוכם ד. למעט שתוך תוכו לא נטמא כגון שמונח בתוך כלי חרס טומאה ובתוכו נמצא כלי אחר מחרס או משאר כלים שהפתח גבוה מפתח הכלי החיצוני ולא נמצא מכל צדדיו בתוך כלי החרס שמה שבתוכו לא נטמא. כתוב בטומאת אוהל "וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא" ולמדו שפסוק זה נאמר בכלי חרס שדרך טומאה להיכנס בפתחו שאם נמצא באוהל המת והוא פתוח נטמא אבל אם הוא סגור לחלוטין לא נטמא משום שאינו מקבל טומאה מגבו אבל שאר כלים אפילו סגורים שנמצאים באהל המת טמאים ומקבלים טומאה מגבם.

כלי עץ שאין להם בית קיבול כגון שולחנות אינם מקבלים טומאה שכתוב "כלי עץ או בגד או עור או שק" הוקשו כלי עץ לשק שיש לו בית קיבול, אבל כלי מתכת נלמדים מפסוק נוסף שכתוב "את הזהב ואת הכסף.. כל דבר אשר יבא באש תעבירו במים" ולכן מקבלים טומאה גם ללא בית קיבול כגון סכין. גולם כלי עץ שלא נגמר מלאכת ייפוי וצריך לשפשף קצוות או